

njihovo pokončevanje veliko dela in truda provzročuje, je treba v njihovo pokončevanje se le takih sredstev posluževati, od katerih se da zanesljiv učinek pričakovati. V sledečem nazznanjena tekočina se je dosedaj najbolj obnesla:

Vzeme se 30 gramov mazljivega mijila in 2 grama žveplenega kalija, ki se v vodi raztopita. Temu se prilije 32 gramov ali 40 kubičnih centimetrov čistega patočnega olja, kar se z vodo na 1 liter stanjša. Žveplov kalij tudi žveplovega jetra imenovana, mora pa sveže biti, kar se na tem spozna, da je zeleno in daje temno-zeleno raztopljino. Ker se zdaj v medicini le redko rabi in ker se na zraku spreminja, je tedaj v kupčiji le težko dobiti in ne redkokrat v deloma v pokvarjenem stanu. Za mrčesni strup se mora pa le sveže in dobro blago porabljivati. Strup sam pa ostaje v zaprti posodi dolgo časa dober in učlnjiv.

Hektoliter zgoščenega strupa, ki se pa da na 5 hektolitrov stanjšati, bi okoli 20 goldinarjev stol. Na jedno drevo se ga potrebuje $\frac{1}{4}$ — $\frac{1}{2}$ litra. Tam kjer se je krvna uš zaredila, se morajo drevesca v mesecih marcu in aprilu s šopkom skrbno tako pomagati, da strup v vse špranje in globeli vdira. Posebno previdno se morajo spodnji deli vej in pa koreninski vrat pomazati. Tudi pozneje je večkrat treba pogledati in dotične prostore zopet pomazati, ko se krvna uš prikazovati začne.

(Dalje prih.)

Sejmovi. Dne 9. septembra v Apačah, v Dobju, v Gomilici, v Gorenjem gradu in na Sp. Polskavi. Dne 11. sept. v Loki, v Rušah, pri sv. Janžu, pri sp. Dravberku in v Rušah. Dne 13. septembra v Ljutomeru, v Rogacu in v Kozjem. Dne 15. septembra v Pleterjih pri Brežicah.

Dopisi.

Iz Maribora. (Redka svečanost) Posvečenje nove cerkve brez madeža spočete D. M. v tukajšnjem samostanu čč. šolskih sester vršilo se je dnes na praznik Rojstva prebl. D. M. pri najugodnejšem vremenu v izbornu lepem redu. Ob 7. uri zjutraj služili so Njih ekscelencija naš premil. knezoškof z adnjo sv. mešo v dosedanji pretesni „domači kapeli“. Potem so se podali, spremljani od preč. gosp. stolnega dekana, preč. gg. korarjev: Kosarja, Herga in Ogradija s primerno asistencijo domačih in od zvanj povabljenih čč. gg. duhovnikov, novo, prav krasno ozaljšano cerkvo posvečevati. Dasiravno so obredi posvečevanja trajali do ednajste ure, so se še premilostljivi knezoškof potrudili na leco; da bi kot višji pastir prvi v novi cerkvi oznanjevali božjo besedo. Po izbornem uvodu razložili so presrečnim šol.

sestram, ki so že toliko let hrepenele imeti lastno samostansko cerkev, kako da so njim posvetili novo cerkev: 1. kot hišo molitve; 2. kot hišo premišljevanja in 3. kot hišo duhovne tolažbe. Ne samo čč. sestre in njihove gojenke, tudi lepa množica od blizo in od daleč (s Kranjskega in celo s Tirolskega) došlih vdeleževalcev te redke svečanosti je z največjo pazljivostjo poslušala toliko prisrčne besede milostljivega knezoškofa, ki so leta 1864. le-te čč. šol. sestre v tukajšnje mesto poklicali, in jim vedno svojo največjo očetovsko skrb in pomoč skazovali.

Po tem nagovoru preneslo se je v slovesnem sprevedu presv. Rešnje Telo iz stare kapele v novoposvečeno cerkev. Na to peli so preč. gosp. kanonik Fr. Kosar kot od preč. kn. šk. ordinarijata postavljeni ravnatelj zavoda čč. šol. sester slovesno veliko prvo sv. mešo v tej novi cerkvi.

Po sv. meši, med katero so čč. šolske sestre pod vodstvom g. stolnega organista v Ceciljanskem duhu izbornu pele, pristopili so premil. knezoškof še enkrat k oltarju ter so s prav krepkim glasom zapeli zahvalno pesem „Te Deum“. S tem bila je predpoldanska svečanost — pa še le ob enih popoldne, končana. Omeniti mi je treba, da so že na predvečer in med cerkveno svečanostjo ne le znonovi, nego tudi topiči našemu mestu in okolici to lepo slovesnost oznanjevali.

Pri obedu, katerega so gostoljubne šol. sestre pripravile svojim čč. gostom, vršile so se prav ginljive in prav navdušene napitnice na Njih c. kr. apost. veličanstvo presvitlega cesarja, ki so z velikodušnim darom vogelni kamen tej novi cerkvi položili; na Njih ekscelencijo mil. knezoškofa kot posebnega pospešitelja tega zavoda, ter na druge duhovne in materijalne stavitelje tega poslopja.

Ob štirih popoldne povrnili so se premil. knezoškof zopet v samostan čč. šol. sester. Z mitro in višjo pastirsko palico so spremljali podobo Lurške Matere Božje, ki se je v slovesnem sprevedu prenesla iz stare kapele v za to priredjeno „Lurško dupljino“, ktero so premil. knezoškof slovesno blagosloviti blagovolili. Vsa lepa svečanost završila se je z lavretanskimi litanijami, ktere so preč. g. kanonik Kosar z asistencijo napevali, čč. šolske sestre pa, kakor tudi drugi vdeleževalci po šegi slovenskih romarjev jim odpevali. Razšli smo se s prisrčno željo, da bi čč. šolskim sestram, ki so sedaj svoj sedež v tem mestu si zagotovile — dano bilo prav dolgo in najbolj uspešno delovati za vero, dom in cesarja.

Iz Središča. (Šolska veselica.) V nedeljo dne 22. avg. t. l. vršila se je v našem trgu kaj lepa slovesnost, katera se sme po vsej pravici imenovati najlepši uzor človekoljubnega

početja. — Vrli ter šoli in šolske mladini vedno prijazni in naklonjeni Središčanje imajo namreč že več let to lepo navado, da naberó na različne načine — ali s kegljanjem na dobitke ali pa tudi s prostovoljnimi doneski — toliko novcev, da jim je mogoče naše šolske mladini prirediti vsako leto po enkrat veselico ter pri tej priložnosti tudi obdarovati revno dečo z obleko. Letos vršila se je ta veselica, kakor ravno omenjeno, v nedeljo dne 22. avg. na prostoru pred poslopjem tukajšnje železniške postaje. Takoj po popoldanski službi božji podala se je mladina, spremljana od velike množice odrastlih med sviranjem godbe, za to veselico nalašč najete, v dolgej procesiji na torišče, katero je bilo za izvršenje veselice pripravljeno. Dospévši na kolodvor, pozdravljalo nas je streljanje iz možnarjev in na kolodvoru samem pričakovala nas je že velika množica ljudi, kajti, kjer se mladina veseli, tam pridružijo se navadno radi odrastli.

Prostor, na katerem se je vršila veselica, bil je v resnici jako okusno olepšan. Pred poslopjem železniške postaje stal je krasno okinčan óder z napisom: „Veseli mladini“. Prva točka vzporeda, koji je obsezal petje, deklamacije, govore in telovadbo, bilo je pevanje cesarske pesmi. Za tem pozdravila je navzoče goste v imenu šolske mladine belo oblečena učenka II. razreda Tilika Č. Med izvršenjem raznih točk vzporeda, posebno pa pri deklamacijah opazili smo pri navzočih stariših marsikatero rosno okó: pa saj je tudi v resnici ginljivo, slišati tako nežne glasove iz ust nedolžnih otrok. Čez vse pa nas je razvnela nedolžna veselost, katera je lesketala v otročjih očeh, ko je mladina začela igrati različne otročje igre. Oj, kakošno veselje za tistega, ki si je pri teh igrah s svojo spretnostjo pridobil kak dobitek! Da ne bom tukaj vsega tega zelo na obširno popisoval, naj samo povem, da je bila to zares veselica v pravem pomenu besede, kajti veselo bilo je vse; ne samó mladina, za kojoj se je bila veselica priredila, ampak radovali smo se ž njo vsi, ki smo bili navzoči.

(Konec prih.)

Iz Zdol. (Cerkvena popravila Šola. Trsna uš.) [Konec.] V naši vesi imamo še drugo prelepo kapelo, katera je lansko leto mesar in sedanji župan Šoba s svojimi stroški postavil. V njej se odlikuje podoba Matere božje; izdelal jo je Ferd. Demetz iz Grūdna; veljala je 70 gld. Kjer ni žive vere in djanске pobožnosti, tam bi se pač ne moglo v tako kratkem času toliko za čast božjo zgoditi.

Moram vam namreč povedati, da nismo z denarji nič preobilo založeni; razširjevanje in popraviljanje cerkve in šole nas je stalo blizo 12.000 gld. Hvala Bogu, da, kdor kaj ima, radovoljno in na tihem več da in tako nado-

mesti, česar ubožnejši ne zmorejo. Bog jim povrni, tihim dobrotnikom! — Šolo so nam letos pred časom zaprli, ker se je med šolsko mladino prikazala ona kužna bolezen, katero za Dravinjo imenujemo špičke, tukaj pa doberce. Vse imenovane stroške bi še pa lahko prenašali, ko bi nam ljubi Bog le s trsno ušjo prizanesel. Pri nas smo jo dosedaj zasledili na treh vrhah, na Prekopni, na Zdolah in v Pleterju; grdi mrčes nam je dozdej v naši župniji kakih pet oralov vničil, — okuženega je pa seveda več. Jožef Srepež.

Iz Globokega pri Brežicah. (Britki izgubi.) Dovolite mi, da vam naznamim žalostni čas za našo Globočko dolino. Pretečeni mesec nam je Bog poslal dve nezgodi, in sicer na dan sv. Lovrenca nam je pobrala nemila smrt najdobrotljivejšo mater ubožčkov — Urekovo. Pa se še niso vse solze posušile, prišel je že drugi udarec na nas. Dne 28. avgusta imeli smo skušnjo: bila je soba polna starišev in poslušalcev. Ko je bilo končano — stopi skoro najmanjši šletni učenec Franc Podvinski pred gospoda nadučitelja, in vzeme v imenu vseh učencev slovo tako ginljivo, da so vsi v sobi jokali na glas. Takovih gospodov učiteljev bi morali več imeti. Oni so se zares trudili veliko, pa ne le za blagor mladine tega sveta, ampak tudi za blagor, katerega zamoremo doseči vsi enkrat tam gori nad zvezdami.

Iz Teharij. (Vrl mož †.) Dne 30. avg. 1886 smo izročili materi črni zemlji truplo pokojnega Izidorja Zeliča, kateri je po dolgo trajajoči bolezni svojo dušo izdihnil, previden s sv. zakramenti, dne 28. avgusta v 36. letu svoje starosti. Pokojni je bil ud družbe sv. Mohorja, naročnik „Slov. Gosp.“ in drugih slovenskih časopisov. Zapustil je ženo in enega malega otročička. Zgubili smo narodni možje in Teharska občina najboljšega moža. Sprevod je bil sijajen. Naj v miru počiva!

Iz Rogaca. († Anton Centrih. — Hvala za lep pogreb.) Mili Bog je poklical k sebi dne 3. septembra zvečer ob 9. previdenega s sv. zakramenti, preč. gosp. dekana, nadžupnika, zlatomašnika, dekoriranega z zlatim križem s krono. Antona Centriha.

Vsem, ki so se tako obilno udeležili pogreba v nedeljo 5. t. m. popoldan se izreka najsrčnejša, iskrena zahvala.

Rajni gospod so pastirovali kot provizor in nadžupnik v Rogatcu 25 let, so dočakali čas zlate meše, kojoj so ravno obhajati hoteli, so bili nadarjenega duha ter sloveli kedaj kot cerkveni govornik. Bog jim bodi mil! J. V.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Svitli cesar so se zadnji torek, dne 6. septembra, odpeljali z Bude